

Výsledky ankety

nejúspěšnější sportovec okresu Semily za rok 2003

hodnotitelské okruhy:

- 1- předsedové TJ/SK a svazů, členové VV OSTs
- 2- starostové MÚ a OÚ
- 3- novináři, sportovní osobnosti
- 4- sponzoři
- 5- čtenáři Deníku Pojizeří

Mládež - jednotlivci

poř.	jméno	klub	hodnotící okruhy:					body celkem:
			1.	2.	3.	4.	5.	
1.	Trejbal Filip	TJ Sp. Rokytnice	10	10	10	9	6	45
	Mistr ČR, juniorský mistr Slovenska, 1. ve SL. na FIS závodech ve Val Thorens (Francie)							
2.	Koudelka Roman	LSK Lomnice	8	7,5	9	-	10	34,5
	2 x 1. na MČR ve skoku na lyžích, 2 x 2. na MČR v severské kombinaci, člen reprezentačního družstva juniorů							
3.	Hofmanová Klára	TJ So. Jablonec	5	9	3	6,5	8	31,5
	2 x 2. a 1 x 3. na MS skiboby							
4.	Soukup Jaroslav	KB Jilemnice	6	7,5	7	-	-	20,5
	2. na MSJ ve štafetách, 1. na ME ve štafetách, 2 x 1. na MČR							
5.	Kynčlová Martina	OK Jilemnice	4	0,33	4	6,5	4	18,83
	1. na ME v OB, 2. na MČR v OB, 2 x 1. na MČR v lyžařském OB							
6.	Hájek Antonín	TJ Ji. Harrachov	9	0,33	6	-	-	15,33
	1. na letním FIS GAPA ve skoku na lyžích, účast na MSJ, 1. na MČR juniorů, 5. na MČR mužů, 11. na EYOF K 90							
7.	Hájková Andrea	TJ Ji. Harrachov	7	-	8	-	-	15
	5. na EYOF na 5 km ve Švédsku v běhu na lyžích, 1., 2. a 3. na MČR, 2 x 3. na letním MČR na kolečkových lyžích							
8.	Votoček Filip	OK Jilemnice	0,5	4	-	10	-	14,5
	5. na MSJ v orientačním běhu, 1., 2. a 3. na MČR v lyžařském OB							
9.	Holas Ondřej	TJ Turnov	-	3	-	8	3	14
	1. na MČR na klasické trati v orientačním běhu, 3. na ME dorostu ve štafetách							
10.	Váňa Martin	TJ Turnov	-	-	-	3	9	12
	2. na MEJ v pásmu 144 MHz, 4. na MEJ v pásmu 3,5 MHz 2 x 1. na MEJ v soutěži družstev v radiovém orient. běhu							

Mládež - družstva

1.	LSK Lomnice – Kozíšek, Strnad	10	10	10	10	8	48
	1. na MČR v severské kombinaci						
2.	Fit studio J. Boučkové Semily- kadetky	8	9	7,5	8,5	5	38
	2. na MČR v kat. fitness step aerobik kadetek (11-13 let), 5. na SP v Maďarsku						
3.	AC Turnov - žáci	6	5	7,5	8,5	10	37
	9. na MČR družstev staršího žactva						
4.	HC Lomnice – elévové	9	6	6	6,5	9	36,5
5.	FK Turnov – mladší žáci	3,5	8	4	6,5	6	28
6.	A. Pražáková-L. Vedralová-L. Vlášková	7	7	9	2,5	1	26,5
7.	SK Semily – dorost fotbal	5	4	4	2,5	4	19,5
8.	TJ Semily - dorost volejbal	3,5	-	2	4,5	2	12
9.	TJ Semily - žáci volejbal	-	-	-	4,5	7	11,5
10.	LSK Lomnice – Votoček, Samohyl	2	-	4	-	3	9

Mládež - trenéři

		hodnotící okruhy:						
poř.	jméno	klub	1.	2.	3.	4.	5.	body celkem:
1.	Portyk Tomáš	LSK Lomnice	10	8	9	5,5	10	42,5
trenér skoku na lyžích a severské kombinace, jeho svěřenci získali 17 medailí z MČR								
2.	Motejlek Dalibor	TJ Ji. Harrachov	9	9	7	10	6	41
trenér skoku na lyžích a sever. kombinace, jeho svěřenci získali na MČR žáků 6 x 1. místo, 4 x 2. místo a 5 x 3. místo								
3.	Pivrnec Petr	AC Turnov	8	7	9	9	4	37
trenér běhů, vychoval řadu vynikajících atletů, v současné době mezi jeho největší talenty patří Řezníčková a Šorejšová								
4.	Hlaváč Pavel ml.	TJ So. Jablonec	7	10	6	7,5	3	33,5
5.	Reichl Mirek	AC Turnov	1	5	1,5	7,5	8	23
6.	Aleš David	OK Jilemnice	6	2,5	4	1,5	7	21
7.	Malínek Jan	TSC Turnov	-	5	9	5,5	1	20,5
8.	Václavec Zdeněk	HC Lomnice	3,5	0,5	4	1,5	9	18,5
9.	Bergr Tomáš	LSK Lomnice	3,5	5	4	4	-	16,5
10.	Hampl Libor	TJ Semily	5	2,5	1,5	1,5	-	10,5

Dospělí - jednotlivci

1.	Drahoňovský Aleš	AC Turnov	9	7	10	9	9	44
3. na MČR mužů na 10000 m na dráze, kapitán extraligového týmu mužů AC Turnov, úspěšný maratonský běžec								
2.	Housová Alena	TJ So. Jablonec	10	10	9	10	3	42
3 x 1. na MS, 1 x 2. na MS, 4 x 1. na MČR, vítězka SP a ČP ve skibobech								
3.	Oma Jakub	TJ Turnov ROB	7	8	5	8	8	36
1. na ME v pásmu 3,5 MHz, 5. na ME v pásmu 144 MHz, 2. na ME v soutěži družstev								
4.	Klikarová Soňa	TJ Ji. Harrachov	8	6	7	6,5	-	27,5
1. na MS, 1. na ME, 1. na MČR v canikrosu, 1. a 2. na MS, 1. na MČR v skijoringu, 1. na ME v scooteru								
5.	Poláková Petra	TJ So. Jablonec	5	9	6	6,5	-	26,5
1 x 1. na MS, 3 x 2. na MS, 2. v SP skiboby								
6.	Hlubůček Petr	LSK Lomnice	4	1	1	1	10	17
2. a 3. na MČR v severské kombinaci, člen reprezentačního družstva juniorů (1 x 1. místo)								
7.	Schovánek Robert	GSC Semily	6	2	4	5	-	17
2. na MČR ve hře na jamky OPEN, 3. v žebříčku profesionálních hráčů ČR, člen reprezentačního družstva profesionálů								
8.	Malínek Jan	TSC Turnov	-	3,5	8	-	1	12,5
7. na MČR, 1. v KP, člen prvoligového družstva v judu								
9.	Hajský Stanislav	TJ Semily	3	3,5	2	3,5	-	12
4. na MČR ve sjezdu, 7. místo v žebříčku ČP v kanoistice								
10.	Omová Michaela	TJ Turnov ROB	-	5	-	-	5	10
3. na ME v pásmu 3,5 MHz a 4. na ME v pásmu 144 MHz, 2 x 1. na ME v soutěži družstev								

Dospělí – družstva

1.	AC Turnov - muži A	10	10	9	10	10	49	
6. místo na MČR družstev dospělých (v extralize) atletiky								
2.	TSC Turnov – muži	7	8	10	9	9	43	
7. v I. lize, většinu družstva tvořili vlastní odchovanci								
3.	GSC Semily - muži A	9	9	7	8	7	40	
3. na MČR, potřetí v řadě získal medaile v extralize ČR v golfu								
4.	SK Semily – muži A fotbal	8	7	6	7	8	36	
5.	TJ Semily - muži A volejbal	6	5,5	8	6	6	31,5	
6.	TJ Semily – družstvo A šachy	-	5,5	-	-	4	9,5	
7.	TJ Semily – muži B volejbal	-	-	-	-	5	5	

Dospělí - trenéři

		hodnotící okruhy:						
poř.	jméno	klub	1.	2.	3.	4.	5.	body celkem:
1.	Drahoňovský Milan	AC Turnov	10	9,5	9	10	10	48,5
<i>trenér běhů na střední a dlouhé tratě vynikajících kvalit, pod jeho vedením se připravují téměř všichni běžci extraligy</i>								
2.	Vele Jiří	TSC Turnov	8	8	10	8	9	43
<i>trenér 1. třídy, předseda kolegia danů ČSJu v Praze, hlavní trenér TSC Turnov, trenér prvoligového družstva mužů</i>								
3.	Hlaváč Pavel st.	TJ So. Jablonec	9	9,5	8	8	7	41,5
<i>jeho svěřenci 5 x 1. na MS, 5x 2. na MS, 1.,2.,3. a 4. v SP skiboby</i>								
4.	Houška Zbyněk	SK Semily	7	5,5	7	6	8	33,5
5.	Sedláček Miroslav	TJ Semily	5	5,5	6	8	5	29,5
6.	Sommerová Hana	TJ Ji. Harrachov	6	7	-	-	6	19
7.	Král Dušan	AC Turnov	-	-	-	-	4	4

SÍŇ SLÁVY

Zdeněk Remsa - rozhovor

Zastavení první

Tvá prvá olympiáda byla v roce 1948 ve Svatém Mořici, které ses zúčastnil jako mladý závodnický zájíc. Jaká byla olympiáda v roce 1948, když již bylo jasné, že převrat v ČSR je na spadnutí.

Olympiáda ve Svatém Mořici pro mne byla asi tím největším životním zážitkem, neboť byla první. Já, 19-ti letý kluk z podhorské vesnice Studenec v zahraničí. Do té doby jsem snad byl nejdále na závodech na můstku „Kopanina“ u Frýdštejna. Na OH nás vybavili krásnými šedomodkými šponovkami, modrým svetrem, bílou košilí a kravatou v národních barvách, dále slušivým oblekem a větrovkou. Lyže jsem měl svoje, jasanové od firmy „Štefan“ ze Studence. Do dějiště her odjížděla celá československá výprava společně vlakem. Měl jsem velké štěstí neboť jsem ve vlaku seděl v kupé společně s hokejisty, tenkrát čerstvými mistry světa, Jardou Drobným, Vovem Zábrodským, Stibůrkem a dalšími a tak jsem měl i příležitost se s nimi osobně seznámit. V Basileji na nádraží, kde jsme měli asi půlhodinovou přestávku, dostal vesnický chasník první šok. Po peróně jezdila pojízdná prodejna a na jejím pultě, banány, mandle, pomeranče, fíky, datle a moře čokolády. Asi jsem na to koukal jako husa do flašky, neboť to Jarda Drobný nevydržel a šel mi koupit banány a čokoládu. Já byl najednou jako v desátém nebi.

Samotná olympiáda na mne udělala veliký dojem a v jejím průběhu jsem prožil mnoho krásných zážitků. Bylo úžasné se jít třeba podívat na hokejové utkání našich hokejistů, či se na můstku setkat s tehdejšími světovými skokanskými esy z Norska v čele se Sigmundem a Birgerem Ruudem či Scholldrubem. Byl jsem mladý a asi i hodně naivní, když jsem si myslel, že mám na umístění mezi první desítkou. Samotný závod probíhal za nesmírně těžkých povětrnostních podmínek. Hustě sněžilo a foukal pořádný vítr. Já nakonec obsadil 20. místo ze 64 startujících což bylo pro mne zklamáním.

Již v průběhu her jsme se ze zpráv z domova dozvídali o vládní krizi a že vše nasvědčuje tomu, že se k moci dostanou komunisti v čele s Gottvaldem. Hnedle za námi, především mladými, začali chodit různí lidé a přesvědčovali nás, abychom se domů již nevraceli a zůstali v zahraničí, že nás čekají těžké časy a že je zřejmě konec mezinárodním stykům ve sportu. Za mnou osobně byl pan Prchal, syn generála Prchala, ale mne nepřesvědčil. Byl jsem mladý a neuměl jsem si představit, že bych třeba již nikdy neviděl své rodiče, bratry a moje zamilované hory-Krkonoše.

Zastavení druhé

V roce 1952 v Oslo se československá skokanská účast nekonala, Cortina d'Ampezzo o čtyři roky později tě minula a Squaw Valley v roce 1960 bylo opět bez účasti našich skokanů. Ale Innsbruck v roce 1964, ale především Grenoble v roce 1968, to už bylo tak trochu ve tvé režii.

V letech 1952 – 1956 jsem se stále potýkal s různými zraněními. Přetrhané vazy v koleně, operace meniscus, zlomené zápěstí ruky, no prostě hrůza. Před samotnou olympiádou ve Squaw Valley jsem měl vynikající formu a vše nasvědčovalo tomu, že mne ZOH neminou. Příprava, spolu se sdruženáři

probíhala ve Vysokém nad Jizerou a tam mě opět potkala smůla. Nešťastný pád při zatáčení na dojezdu, zavinený špatnými skokanskými botami mě poslal místo na olympiádu rovnou do nemocnice. A tak jen slabou útechou mi bylo, že do Squaw Valley nakonec ze skokanů nikdo necestoval. Po návratu z nemocnice mi však Dr. Mach řekl jasně a zřetelně. Zdeňku se skákáním je konec. A tak když mě ještě v téže roce požádalo vedení skokanské komise Svazu lyžařů, abych se stal státním trenérem družstva skokanů, dlouho jsem nepřemýšlel a nabídku přijal. Závodnických zkušeností jsem měl dost a tak jsem se vrhl do práce. Sestavil perspektivní družstvo, nastolil přísný tréninkový režim a moc dobře jsem věděl, že k vytouženým mezinárodním úspěchům vede jenom jedna cesta. Cesta polykání vysokých objemů, výběru správných tréninkových prostředků a kvalita nácviku techniky. A stále jsem klukům opakoval. Makejte a uvidíte, že porazíme jak Nory, tak tehdy výborné Finy. A Innsbruck, kde byl Josef Matouš čtvrtý na malém můstku a Dalibor Motejlek desátý na můstku velkém již něco málo napověděl. A to do dnes jsem přesvědčen, že Bubiho Matouše o bronz obrali styloví rozhodčí. Po olympiádě v roce 1964 jsem světu hodili další rukavici. Motejlek skočil světový rekord 142 metrů a družstvo se rovněž začalo výrazně prosazovat na turné „Čtyř můstků“. No a potom přišel Grenoble. Tam jsme se opravdu těšili, protože forma kluků v sezóně 67-68 značně gradovala a já jsem počítal, že je medaile pro náš skok konečně na spadnutí. A také byla, zásluhou Jirky Rašky zlatá a stříbrná. Myslím, že s takovým úspěchem Čechoslováků nikdo nepočítal, řečeno ani Norové či Rakušané. Raškovo vítězství a skutečnost, co jsme vlastně dokázali, jsem si však srovnal v hlavě, až při udělování medailí, kdy na stožár nejvyšší při naší hymně stoupala naše vlajka. To mě rychle prošlo hlavou těch osm let tvrdé práce a neubráníl jsem se slzám které mě bezděky unikaly z očí.

Zastavení třetí

ZOH v Sapporu v roce 1972 tě již zastihli jako trenéra jugoslávského skokanského družstva. Jaké to byly pocity, být tak trochu na dvou židlích. Vždyť v československém týmu stále ještě byli závodníci, které jsi ty dovedl na výsluní. A právě Raškovi se v Sapporu příliš nedařilo.

Já jsem do Jugoslávie odešel po MS ve Vysoký Tatrách v roce 1970 a v mém novém působišti jsem začínal doslova od píky. To co bylo u nás již vybudované, tak tam se teprve rodilo. Přesto jsem si dal tvrdý závazek, že jugoslávští závodníci musí být na ZOH v Sapporu do desátého místa. Byla to ode mne trochu drzost, ale slib který jsem dal jugoslávskému svazu při mém nástupu jsem splnil. Štefančič byl na malém můstku desátý a Danilo Pudgar na velkém osmý. To byl pro jugoslávské skákání veliký úspěch.

Samozřejmě, že jsem se v průběhu her s našimi skokany setkával nejen na můstku, ale chodil jsem každý den do olympijské vesnice, alespoň morálně kluky povzbuzovat. Pocity v průběhu závodů samotných byly pro mne dvojité. Na jedné straně jsem byl zklamán, neboť se na můstcích nedařilo především Raškovi, který toužil rozšířit sbírku svých olympijských medailí a na druhé straně jsem byl navýsost spokojen s výkony a výsledky mých svěřenců, skokanů Jugoslávie.

Zastavení čtvrté

Po tvém návratu z jugoslávské mise, jsi se stal ústředním trenérem Svazu lyžařů a v této funkci jsi absolvoval své další dvě olympiády. V Innsbrucku v roce 1976 to nebylo ještě asi nejhorší. Jarda Balcar byl čtvrtý. Ale o čtyři roky později na ZOH v Lake Placid se náš skokanský sport začínal dostávat do určité výkonnostní krize. Skokanská generace, kterou jsi ty vychoval pomalu odcházela a nové talenty se teprve rodily. Jaké bylo tvé období coby vrcholného svazového funkcionáře.

Já se z Jugoslávie vrátil v květnu 1973 s tím, že opět nastoupím jako trenér národního družstva skokanů. V té době však zemřel ústřední trenér svazu Bohouš Tvrzník a já byl vedením svazu doslova donucen převzít tuto funkci. Byla to funkce především organizační kdy jsem měl na starosti všechny družstva a to jak seniorská, tak juniorská od běžců a skokanů počínaje a sjezdáři konče. Nejvíce práce a času zabralo zajišťování VT pro všechna družstva a především starost o zajištění výzbroje a výstroje. Na zajišťování družstev po stránce metodické či technické na to prostě již nezbýval čas a tak také došlo v metodice tréninku před ZOH Lacke Placid k zásadním chybám a to hlavně v motorické přípravě a tím také k zhoršení výsledků. Prostě svět nás začínal opět předbíhat. Ano naši skokani na ZOH neuspěli a po dlouhé době se nedostali mezi první desítku. Bylo to zklamání a já jsem začal na Svazu lyžařů, ale především na ČSTV tvrdě prosazovat ústřední trenéry, (dnes manažery) ke každé disciplíně zvlášť. Tehdejší místopředseda ČSTV Dušek mě nařkl, že svým jednáním rozvracím systém vrcholového sportu a že takový člověk jako já, nemá v socialistickém sportu co pohledávat. Moje odpověď byla tehdy jednoznačná. Řekl jsem: Pane Dušku já rozhodě československý sport rozvracet nehodlám a proto odejdu. Ale pamatujete si že, „Boží mlýny melou pomalu, ale jistě“, ono

na Vás také jednou dojde. A došlo. Proto jsem požádal tehdejšího předsedu ČSTV Antonína Himla, který mi byl přeci jen více nakloněn, aby mne uvolnil z funkce a dal mi povolení opět trénovat v Jugoslávii.

Zastavení páté

V roce 1981 jsi tedy opět odešel do Jugoslávie, tentokrát na post vedoucího trenéra nejlepšího jugoslávského klubu Ilirija Ljubljana. Rovněž jsi začal na ljubljanském tělovýchovném institutu učit a tak tvými rukama začalo procházet velké množství jugoslávských trenérských talentů. V Sarajevu v roce 1984 celá Jugoslávie čekala na vítězství Primože Ulagy. Bohužel nestalo se. Ale o čtyři roky později na ZOH v Calgary se předci jen Jugoslávie medailí dočkala. Úspěchů se opět dočkal i československý skok v podobě medailí Pavla Ploce a Jirky Malce. Co ti období tvé práce nejprve v Jugoslávii a posléze ve Slovinsku přineslo.

Na ZOH v Sarajevu jsem měl v OH družstvu z klubu Ilirije tři nejlepší skokany. Bajce, Tepeše a právě Ulagu. Tehdy mě také požádal jugoslávský lyžařský svaz, abych se podílel částečně na jejich přípravě. Avšak různost názorů trenérů družstva a mne na konečnou fázi přípravy ovlivnila negativně i samotný výsledek na ZOH. Prostě si nedali říct, a posledních 14 dnů intenzivně trénovali na můstcích v Sarajevu. A to bylo špatné. Já jsem vycházel ze zkušeností našich skokanů před MS ve Vysokých Tatrách, kde jsme také byli donuceni trénovat tři týdny před zahájením MS na můstcích v Tatrách. A výsledek by zřejmý. Stereotyp jednoho můstku a ponorková nemoc. Před Calgary se naopak spolupráce s trenéry reprezentace zlepšila. Došlo k úzké spolupráci a podařilo se všem chybám z minula vyhnout. Výsledek byl jednoznačný. Stříbrná medaile družstva a bronzová mého odchovance Matijaže Debeláka. Konečné výsledky mi dodaly opět potřebnou energii do další trenérské práce. Rovněž jsem měl neskonale radost z výsledků našich skokanů Ploce a Malce, kteří svými výkony opět vrátili československý skok zpět na světovou úroveň. To bylo však již zásluhou především trenérů Rudy Honla a především Dalibora Motejlka.

A co mi přineslo období mé práce v Ljubljani. V první řadě jsem si plně osvojil svou schopnost připravit závodníky k vrcholným světovým výkonům. Po dobu mého působení v Jugoslávii jsem velmi úzce spolupracoval s Dr. Novosadem a Vaverkou z Univerzity v Olomouci, a to značně rozšířilo i mé znalosti a vědomosti o metodice a technice tréninku skokanů – lyžařů. Má pedagogická činnost na fakultě tělovýchovy v Ljubljani, kde jsem především učil absolventy – trenéry skoku na lyžích napomohla Jugoslávskému svazu lyžařů k odbornému vyškolení téměř celé stovky trenérů, z nichž mnozí pracují velice dobře dodnes což ukazují i výsledky Slovinců na světových soutěžích.

Zdeňku jsme na konci našeho povídání o olympiádách. Pět zastavení představuje pět spojených olympijských symbolů. Na závěr mi však dovol jednu všetečnou otázku. Před sedmi lety jsi se definitivně vrátil ze Slovinska domů a přijal jsi nabídku našeho klubu a začal jsi, jak se říká opět od píky. Trénuješ a připravuješ budoucí lomnické adepty pro účast na některých příštích ZOH. Děláš práci, která nikdy nebyla dost dobře ceněna. Zasvěcuješ ty malé pětileté špunty do tajů skoku na lyžích, zavazuješ jim jejich první skokanské boty, utíráš svíčku u nosu a s každým jejich skokem, ať je to i na můstku K 6 se o ně i svým způsobem bojíš. Děláš to i v době, kdy je český skok na lyžích již na úplném dně sportovní slávy. I přesto, jak vidíš naděje českého skoku na lyžích na ZOH v italském Turíně.

Já jsem po zakončení své mise ve Slovinsku byl pevně rozhodnut, že nemohu složit ruce v klín a odejít do důchodu. Že prostě musím dál pokračovat doma a vychovávat nové mladé talenty. Rozhodl jsem se jednoznačně pro Lomnici nad Pop. Zaprvé je to prakticky moje domovina. Studenec je jen 17 km a za druhé, sportovní skokanský areál v Lomnici nad Pop. je jedním z nejlepších v ČR. Tady jsou ty pravé podmínky pro výchovu skokanů a sruženářů od těch nejmenších, až po dorost a juniory. A potom podmínky, které se nám trenérům snaží lomnický lyžařský klub vytvořit jsou na vynikající úrovni. To vše rozhodlo, proč jsem zakotvil v Lomnici nad Popelkou.

Za 42 let mé trenérské práce získali moji svěřenci na ZOH a MS řadu medailí a vytvořili dvakrát světový rekord v letech na lyžích. I když jsem již dost ve zralém věku, přesto bych se chtěl v italském Turíně dočkat některé z medailí ve skoku či v severské kombinaci pro českého závodníka. Bylo by rozhodně hezké, kdyby to byl i někdo z našeho klubu. Máme nyní v ČR několik mladých nadějných skokanů, kteří by se při správném trenérském vedení mohli prezentovat svými výsledky právě na ZOH v roce 2006.

Proto se stále věnuji výchově mládeže a jsem přesvědčen, že se dožiji ještě jednoho úspěchu našich skokanů na ZOH či MS. Bylo by to pro mne příjemné zakončení mé dlouholeté trenérské práce a potom bych konečně mohl v klidu odejít do důchodu.
Zdeňku, děkuji za rozhovor a hezké povídání.